

מ"ת 59087/12/20 - מדינת ישראל נגד סאלח אבו טראש, חוסאם רבאיעה, נחמן גל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 59087-12-20 מדינת ישראל נ' אבו טראש (עציר) ואח'
ת

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. סאלח אבו טראש
2. חוסאם רבאיעה
3. נחמן גל

ב"כ המבקשת: עו"ד ליטל אריאלי
ב"כ המשיב 1: עו"ד נטלי אוטן
ב"כ המשיב 2: עו"ד ארז שלו
ב"כ המשיב 3: עו"ד יהודה שושן

החלטה

כללי

1. נגד כל אחד מהמשיבים הוגש כתב אישום המתייחס למעשים שאירעו, על פי הנטען, ביום 15.12.20.

בכתבי האישום שהוגשו נגד המשיב 1 ו-2 מואשם כל אחד מהם בעבירות ניסיון סחר בסמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד המשיב 3 הוא מואשם בעבירות ניסיון סחר בסמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושימוש בכח או באיומים כדי למנוע מעצר.

על פי העובדות המשותפות לכל כתבי האישום, ביום 15.12.20 סמוך לשעה 21:30 ברחוב שמואל הנביא בירושלים, נצפה רכבו של המשיב 2 מסוג טויוטה קורולה על ידי בלשים שהיו במקום, כשהוא מגיע לרחוב וחונה בצד הדרך. המשיב 2 ישב בכסא הנהג, המשיב 1 ישב בכסא הסמוך לנהג והמשיב 3 ישב בספסל האחורי. הבלשים סהר, טל ויותם התקרבו אל הרכב, סהר הגיע אל חלון הנהג, הציג עצמו כשוטר וביקש מיושבי הרכב לפתוח את הדלתות. המשיבים 1 ו-2 לא פתחו את הדלתות. יותם הבחין בחומר החשוד כסם על רצפת הרכב, למרגלותיו של המשיב 1 והמשיב 1 הסליק דבר מה מתחת לכסאו. סהר הקיש על חלון הנהג ואמר לו שאם לא יפתח את הדלת הוא ישבור את החלון. המשיב 2 פתח את דלת הרכב. בשלב זה הבחין סהר במשיב 3 וביקש ממנו לפתוח את דלתו. תחילה לא פתח המשיב 3 את הדלת, ולאחר שפתח אותה סירב למסור לו את מכשיר הטלפון שלו. סהר התכופף וביקש שוב את הטלפון, המשיב 3 חבט באגרופו בפניו של סהר יצא מהרכב והחל לברוח. סהר רדף אחרי המשיב 3 ותפס אותו. המשיב 3 הכה את סהר באמצעות אגרופיו בידיו ובגופו, והמשיך להתפרע גם כאשר השוטרת טל סייעה לו בניסיונות להשתלט על המשיב 3.

המשיב 3 התנגד באלימות למעצרו, אך בסופו של דבר נאזק, ובחולצתו נתפס סכום כסף של 27,450 ₪.

במקביל, המשיבים 1 ו-2 נמלטו מהרכב. השוטר יותם ניסה למנוע מהם לברוח, אך הם דחפו אותו, ניסו להפילו, הצליחו לברוח מהמקום ונעצרו מאוחר יותר על ידי שוטרי סיור.

ברכבו של המשיב 2 נתפסו 36 לוחות של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 3.280 ק"ג, חלקם למרגלות הכיסא שעליו ישב המשיב 1 וחלקם על המושב האחורי, שם ישב המשיב 3.

בנוסף, ברכבו של המשיב 3 נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 85.6 גרם נטו.

2. לפני בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים.

3. ב"כ כל המשיבים טענו כי אין תשתית ראייתית לעבירת ניסיון הסחר בסמים.

4. ב"כ המשיב 1 לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה ביחס ליתר העבירות, אך טענה כי עוצמת הראיות נמוכה, כי הסמים לא נתפסו באמתחתו או בשליטתו של המשיב 1, אלא ברכבו של המשיב 2 ובחזקתו, בעוד שברכבו של המשיב 1 שחנה בקרבת מקום לא נתפס דבר. ב"כ המשיב 1 ביקשה לשחררו לחלופת מעצר בדרום הארץ, בפיקוח שני ערבים וערבויות כספיות.

5. ב"כ המשיב 2 טען לכרסום בתשתית הראייתית ביחס לעבירת החזקת הסמים על ידי המשיב 2, וטען שלכל היותר מדובר על סיוע להחזקה, וכן טען שאין תשתית ראייתית לכאורית לעבירה של תקיפת שוטר, אלא, לכל היותר- הפרעה לשוטר בשל בריחתו של המשיב 2 מהמקום. על פי הנטען, הסמים אמנם נמצאו ברכבו של המשיב 2 אך בחזקתם ובשליטתם של המשיבים 1 ו-3, ואילו המשיב 2 אינו קשור לסמים. בהקשר זה נטען כי לא נתפסו טביעות אצבע של המשיב 2 על אף אחת מאריזות הסמים, וכי על פי גרסתו של המשיב 3, הוא קיבל את הסמים מהמשיב 1, בעוד שאת המשיב 2 הוא כלל לא הכיר ולא ידע את שמו. גם ב"כ המשיב 2 ביקש לשחררו לחלופת מעצר בדרום הארץ, בפיקוח אביו ודודו של המשיב 2 ובערבויות כספיות.

6. ב"כ המשיב 3 טען כי מעמדו של המשיב 3 שונה משל שני האחרים, שכן הוא "משתמש קצה" שהגיע למפגש כדי לרכוש את הסם, אשר נתפס במקרה, אגב פעילות משטרתית שנערכה כלפי המשיב 2 וכי הסמים הובאו למקום טרם הגעתו של המשיב 3 למקום. נטען כי גרסתו המצמצמת והמכחישה של המשיב 3 נבעה מתוך חשש מהמשיבים 1 ו-2, וכי איש משני האחרים הטופלים את האשמה האחד על השני, אינו מפליל את המשיב 3. עוד נטען כי כמות הסם שנתפס ברכבו של המשיב 3 נמוכה מזו המצוינת בכתב האישום, שכן על פי חוות דעת המעבדה האנליטית מדובר במשקל הכולל את האריזה. ב"כ המשיב 3 טען כי משעה שמדובר ברכישת סמים לשימוש עצמי, יש להורות על שחרורו של המשיב 3 בערבויות כספיות בלבד.

ראיות לכאורה

7. הגם שבכתבי האישום מיוחסת לכל אחד מהמשיבים עבירה ניסיון לסחר בסמים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, אין בעובדות של אף לא אחד מכתבי האישום תיאור עובדתי שמבסס עבירת ניסיון סחר בסמים.

אין מדובר בשאלה ראייתית, אלא בסוגיה של פגם או פסול בכתבי האישום, הנובע מן העובדה כי עובדות כתבי האישום אינן מקימות את העבירה של ניסיון סחר בסמים. על כן, ממילא אין מקום לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לעבירה זו, ואין מקום להתחשב בה בבחינת שאלת מעצרים של המשיבים.

8. תשתית ראייתית לכאורית לעבירות החזקת הסמים תקיפת השוטרים וההפרה לשוטרים שלא לצריכה עצמית עולה מתוך דו"חות הפעולה של השוטרים יותם גרגיר, סהר פהלבני וטל בן יוסף (מסמכים פ"ט-צ"א) ומתוך הודעותיהם של השוטרים טל וסוהר, המתארים את בריחתם של שלושת המשיבים מהרכב, את מכות האגרופים שהכה המשיב 3 את השוטרים, ואת דחיפתו של יותם על ידי המשיבים 1 ו-2 אשר ניסו להפילו לארץ וברחו מהמקום, דחיפות אלה מהוות, לכאורה, תקיפה של השוטר. עוד מתארים דו"חות הפעולה את מציאת הסמים ברכביהם של המשיבים 2 ו-3, כמפורט בכתבי האישום.

9. בדו"חות הפעולה של השוטרים אור סמולקו ויבגני סטפנוצקי (מסמכים פ"ו ופ"ז) מתוארות נסיבות מעצרו של המשיב 2, בצומת הרחובות זקס ושמואל הנביא, במרחק מה מהרכב שנתפס, ובדו"ח הפעולה של השוטר רם ביטון (מסמך פ"ח) מתוארות נסיבות מעצרו של המשיב 1, בסמוך לכיכר זקס, לא רחוק מהמקום שבו נעצר המשיב 2. מהדו"חות עולה כי עם מעצרו, אמר הנאשם 1 לשוטרים כי הוא עובד במקום.

10. חוות דעת מומחה (מסמך ע"צ) מלמדת כי המוצגים שנתפסו ברכב של המשיב 2 הם שתי חבילות של חשיש, האחת במשקל 2,344.71 גרם ברוטו, והשנייה במשקל 885.92 גרם ברוטו ואילו המוצג שנתפס ברכבו של המשיב 3 הוא חשיש במשקל 85.6 גרם ברוטו. אכן, חוות דעת המתייחסת למשקל הברוטו של הסמים ולא למשקל הנטו אינה דבר שגורתי, ואולם עיון בתמונות הסמים שבתיק החקירה ובחוות הדעת עצמה מלמד, כי אריזות הסמים היו למעשה ניילון נצמד. ניסיון החיים מלמד כי משקלו של ניילון נצמד הוא קל מאוד, ודי בכך לצורך השלב הלכאורי הנוכחי, כדי להסיק שמשקל הנטו של הסמים לא נופל במידה רבה ממשקל הברוטו המצוין בחוות הדעת.

11. די בתפיסת הסמים בחזקתם של שלושת המשיבים שישבו ברכב, בעובדה כי חלק מהסמים נתפסו במקום שבו ישב המשיב 1 וחלקם במקום שבו ישב המשיב 3, וכן בעובדה כי כלי הרכב שבהם נתפסו הסמים הם של המשיב 2 ושל המשיב 3, כדי לבסס את התשתית הראייתית הלכאורית לכך ששלושת המשיבים החזיקו בסמים, שעל פי כמותם לא הוחזקו לצריכה עצמית.

12. בריחתם של שלושת המשיבים מן הרכב עם הגעת השוטרים למקום, היא התנהגות מפלילה המחזקת את התשתית הראייתית נגדם. הדברים אמורים במיוחד בעניינו של המשיב 2, אשר בא-כוחו טען כי אין לו קשר לסמים והוא כלל לא ידע שמדובר בסמים. אם אלה הם פני הדברים - לכאורה לא הייתה לו כל סיבה לברוח מן המקום, ובריחתו מחזקת את הראיות נגדו.

13. אם לא די בכך, הרי גרסאותיהם של שלושת המשיבים לנסיבות הימצאם במקום, כמו גם לנסיבות הימצאות הסמים בחזקתם הן גרסאות שסותרות האחת את השנייה וסתירות אלה יש בהן כדי לחזק באופן ממשי את הראיות כנגד שלושת המשיבים.

בנוסף יש לציין, כי הגם שבשלב זה של בדיקת התשתית הראייתית ברמה הלכאורית בלבד אין בוחנים סוגיות של מהימנות הראיות, ניתן לומר גם בשלב זה, כי גרסאותיהם של שלושת המשיבים לזכות, כל אחת כשלעצמה, ווודאי בבחינה כוללת של שלהן, בפרכות, תמיהות וסתירות המחזקות עד מאוד את עוצמתה של התשתית הראייתית ביחס לכל אחד מהם.

14. כך למשל, גרסתו של המשיב 1 היא מתפתחת ומשתנה. בהודעתו הראשונה מיום 16.12.20 הוא מכחיש כי היה ברכב של המשיב 2, מכחיש קשר כלשהו לסמים (טענה הנסותרת מתוך הימצאות טביעות האצבע שלו על חלק מאריזות הסמים (מסמך ע"א בתיק החקירה) ומכחיש היכרות עם המשיבים האחרים (טענה הנסותרת מתוך הודעותיו של המשיב 2 ומתוך דבריו של המשיב 3 הרומוז כי קיבל את הסמים שנתפסו אצלו מהמשיב 1). באותה הודעה טען המשיב 1 כי הגיע לירושלים כדי להתפלל (בעוד שלשוטרים שעצרו אותו בשטח אמר כי הוא עובד בירושלים, ובשעה שרכבו חנה בתוך שכונה חרדית, הרחק ממקום תפילה כלשהו הרלבנטי אליו).

בהודעתו השנייה של המשיב 1 מיום 17.12.20 בשעה 10:33 הוא חזר על טענתו כי הגיע לירושלים כדי להתפלל וטען כי התפלל בחנייה כלשהי שמצא וכי לא היה לו זמן להתפלל במסגד, טענות מוזרות ומופרעות כשלעצמן. במהלך אותה חקירה נערך לו עימות עם המשיב 3, והוא טען כי אינו מכיר אותו, הגם שהמשיב 3 טען לפני כי נפגשו בשמואל הנביא. לקראת סוף ההודעה מודה לפתע המשיב 1 כי מכיר את המשיב 2 וכי הוא התקשר אליו כדי שיגיע לחלצו מירושלים לאחר שרכבו נתקע, והוא חוזר ומעמיק גרסה זו בהודעתו השלישית שנגבתה באותו היום בשעות אחר הצהריים. יש לומר כי טענה כבושה זו אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי רכבו של המשיב 1 נמצא כשהוא תקין, והיא אף מעלה תמיהה- לו הוזעק המשיב 2 לסייע בתיקון רכבו של המשיב 1, מדוע המשיב 1 נמצא כשהוא יושב בתוך רכבו של המשיב 2.

15. טענתו של המשיב 2 בהודעתו הראשונה מיום 16.12.20, שלפיה הגיע לירושלים כדי לסייע למשיב 1 להניע את רכבו שנתקע נסותרת מתוך גרסתו הראשונית של המשיב 1, כמפורט לעיל. לטענת המשיב 2, כשהגיע לירושלים, המשיב 1 נכנס לרכבו יחד עם המשיב 3 ואמר לו שהוא רוצה למכור דבר מה למשיב 3, אך בהמשך ההודעה טען כי כלל לא ידע שמדובר בסמים, והבין כי כך הם פני הדברים רק לאחר שנעצר והובא לתחנת המשטרה. טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה כי גם למשיב 1 היה רכב, שבתוכו יכול היה לבצע את העסקה, לו היה מבקש לבצע אותה לבדו. בהודעתו השנייה של המשיב 2 מיום 17.12.20 טען כי לא ידע על מה הוא שוחח עם המשיב 3, בניגוד להודעתו הראשונה, שם טען כי הם דיברו על עסקה כלשהי.

16. אשר למשיב 3, אמנם גם בהודעתו הראשונה וגם בהודעתו השנייה הוא מודה כי הגיע לקנות סמים מהמשיב 1 ולשם כך שהה ברכב של המשיב 2, ואולם גרסתו מעלה תמיהות רבות. כך למשל טוען כי קיבל לידי את הכמות הנכבדה של הסמים, אשר נתפסו ברכבו מבלי שסיכם עם המשיב 1 מה המחיר שישלם עליה וחזר לרכב כדי לנהל משא ומתן על המחיר, טענה שאינה מתיישבת עם העובדה כי במקום שבו ישב ברכבו של המשיב 2 נמצאו סמים

נוספים. טענתו של המשיב 3 כי הסמים שנתפסו ברכבו הם סמים שהוא קיבל קודם לכן מהמשיב 1, ירד מרכבו של המשיב 2, שם את הסמים ברכבו וחזר לרכב של המשיב 2 (שורות 51-52 להודעתו מיום 16.12.20) נסתרת מתוך דבריו של המשיב 2 בהודעתו השנייה (שורות 69-71), המתאר כי מרגע כניסתם של המשיבים 1 ו-3 לרכבו, המשיב 3 לא ירד מהרכב עד להגעת המשטרה. בנוסף, המשיב 3 התחמק משאלות מהותיות שנשאל, סירב להשיב על אודות מקור ההיכרות שלו עם המשיב 1 וכשנשאל על קשר קודם עמו אמר שיצר עמו קשר כי התעניין בשבטים הבדואים (שורה 105). כשנשאל מדוע יצא מן הרכב של המשיב 2 השיב כי היה זה כדי לבדוק את הגלגלים (שורה 119) והוא סירב להשיב על מה שוחח עם המשיב 1 כשחזר לרכב וסירב להשיב על שאלות נוספות.

טענתו של המשיב 3 כי הוא בסך הכל הגיע לקנות סמים לצריכתו העצמית אינה מתיישבת עם כמות הסמים שנתפסה ברכבו, ועם הטענה כי עוד לא שילם על הסמים. ניסיון החיים מלמד כי סוחרי סמים לא היו מאפשרים למשיב 3 לעזוב את מקום העסקה עם כמות כה נכבדה של סמים מבלי לקבל ולו את מקצת התמורה, ויותר מכך- אף מבלי לסכם עמו מראש מה המחיר שישלם. מכל מקום, אף אם המשיב 3 רכש את הסמים מהמשיבים 1 ו-2 אין מדובר ברכישה לצריכה עצמית. מסקנה זו נלמדת גם מתוך הכמות הגדולה, אשר אפילו לשיטתו של המשיב 3 מספיקה למספר שבועות (הודעתו מיום 17.12.20 שורות 53-54), ומנגד, מתוך העובדה שמדובר באדם שאינו עובד, שאין לו תמיכה משפחתית, שהפרטה אינה מצויה בכיסו ושנזקק - לטענתו - לסיוע מאחרים כדי לעמוד בחובות השוטפים שלו. אם אלה הם פני הדברים- מובן כי ידו של המשיב 3 אינה משגת לקנות לעצמו אספקת סמים למספר שבועות מראש.

17. על המשיב 3 נתפס סכום כסף גדול של כ- 27,000 ₪. ההסבר שמסר להימצאותו של הסכום אצלו מוזר, טענתו כי לא ידע את שמו של האדם שמסר לו סכום גדול של כסף לתשלום חובותיו מופרכת על פניה, ואין במסמכים שהוגשו על ידי ההגנה במהלך הדיון כדי לבסס את טענתו כי הכסף נועד לתשלום החובות.

18. על רקע כל אלה לא ניתן לקבל, ולו בשלב לכאורי זה, את טענות ב"כ המשיב 3 שלפיה מדובר ב"משתמש קצה", שכל חלקו באירוע היה בהגעתו לרכוש סמים מהמשיבים 1 ו-2. אף אם המשיב 3 הגיע כדי לרכוש סמים מהמשיבים האחרים, ברור מתוך הדברים כי לא מדובר ב"משתמש קצה" וכי הסמים לא נועדו לצריכתו העצמית.

19. לבסוף, גם פריקת הטלפון של המשיב 1, שבה נמצאו התכתבויות המלמדות על פעילות סחר בסמים מצדו (מסמך צ"ג) מחזקת את הראיות נגד המשיב 1.

20. מנגד, בחומר הראיות מצויות שתי תמונות שהוצגו למשיבים 1 ו-2 במהלך חקירותיהם, ואשר סותרות, לכאורה את טענת המשיב 2 ואת טענתו הכבושה של המשיב 1, כי המשיב 2 הוזעק מדרום הארץ כדי לחלץ את המשיב 1 לאחר שרכבו נתקע (מסמך ס"א). לכאורה התמונות אכן מלמדות כי רכביהם של המשיבים 1 ו-2 עברו באותה נקודה בכביש בינעירוני בפער של חמש דקות האחת מן השנייה, ואם כך- הרי שהטענה שהמשיב 2 הוזעק לירושלים לאחר שהמשיב 1 "נתקע" עם רכבו, נסתרת. עם זאת, אין בחומר הראיות כל ראייה למקורן של תמונות אלה, תעודת עובד ציבור או עדות היכן ועל ידי מי צולמו, ועל כן הן לא נשקלו.

21. סיכומם של דברים לעניין הראיות לכאורה- קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירות החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר המיוחסות למשיבים, שלא נפל בה כל פגם או כרסום.

ביחס לעבירת ניסיון הסחר בסמים, שאלת קיומה של תשתית ראייתית לכאורית אינה רלבנטית, שכן עובדות כתבי האישום שהוגשו נגדם אינן מקימות עבירה זו.

22. בשולי הדברים מצאתי להעיר כי משעה שעיקר התשתית הראייתית מבוססת על תפיסת הסמים בחזקתם של שלושת המשיבים, ומשעה שבגרסתו של כל אחד מהם יש משום ניסיון לטפול את האשמה על החזקת הסמים על האחרים, התקשיתי להבין מדוע בחרה המאשימה להגיש שלושה כתבי אישום נפרדים, אשר יחייבו את שמיעתם של עדי התביעה שלוש פעמים ויחייבו השקעה משולשת של משאבי תביעה ושיפוט.

עילת מעצר

23. קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית מקימה חזקת מסוכנות בהתאם להוראות סעיף 21(א)(1)(א)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996.

24. איש מן המשיבים לא הצליח לסתור חזקה זו, ובעניינו של המשיב 3 עוצמת המסוכנות אף גבוהה יותר לנוכח קיומו של עבר פלילי רלבנטי ולנוכח העובדה כי המשיב 3 ביצע לכאורה את המעשים בשעה שעונש מאסר מותנה בן שמונה חודשים תלוי ועומד נגדו.

25. המשיב 3 טען בהודעותיו כי הוא צורך בקביעות סמים מסוגים שונים, ויחד עם זאת טען כי הוא נוהג ברכב. אין צורך לומר עד כמה מסוכנת התנהלות זו של נהיגה ברכב על רקע שימוש קבוע בסמים, וגם עובדה זו מעצימה את המסוכנות הנשקפת ממנו.

26. בקביעת עוצמת המסוכנות נתתי דעתי לעובדה, כי הסמים שהחזיקו המשיבים הם סמים מסוג חשיש, אשר מקובל להתייחס אליהם כאל "סמים קלים", אך מנגד נתתי דעתי גם לכמות הגדולה מאד של הסמים שנתפסו, ולנסיבות העולות מתוך חומר הראיות, המלמדות על כוונת הפצה של הסמים על ידי שלושת המשיבים.

חלופת מעצר

27. שקלתי אפשרות שחרורו של כל אחד מהמשיבים לחלופות המעצר שהוצעו.

28. אשר למשיב 3 סברתי כי העובדה שהוא שב וביצע לכאורה עבירות סמים בהיקף המתואר, ובנסיבות המלמדות בבירור על כך שהסמים לא נועדו לצריכה עצמית כי אם להפצה, אינה מאפשרת לסמוך עליו שיקיים תנאי שחרור וימנע מלשלוח ידו שוב בעבירות סמים. בעניינו לא הוצעה חלופת מעצר ממשית, למעט ערבויות כספיות, ואף אם הייתה מוצעת, לא היה מקום לסמוך עליו שיקיים את תנאיה.

התקשיתי להבין מתוך הטענות, האם ב"כ המשיב 3 מבקש לשקול בעניינו חלופת טיפולית במרכז לגמילה מסמים, ובכל מקרה, ככלל, הליך המעצר לא נועד לכך ואין מתקיימות במקרה דנן נסיבות המצדיקות חריגה מן הכלל.

לפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב 3 עד תום ההליכים.

29. אשר למשיבים 1 ו-2, שהם נטולי הרשעות קודמות, הוצעו חלופות שיתרון, כך על פי הנטען על ידי באי כוחם, הוא בהרחקתם של המשיבים מירושלים, מקום ביצוע העבירה. דא עקא שחלופות המעצר שעליהן מדובר הן חלופות הנמצאות בפזורה הבדואית, מקום מגוריהם של המשיבים, המקום שממנו הגיעו כדי לבצע את העבירות וסביבה אשר איפשרה להם היערכות לביצוען.

30. גם הערבים שהוצעו העלו ספק בדבר כשירותם לפקח על המשיבים. מדובר במספר אנשים צעירים יחסית, הנראים בריאים בגופם, אשר משום מה איש מהם אינו עובד מזה שנים רבות, הם בוחרים להתפרנס מקצבאות הבטחת הכנסה ולא ברור באיזה אופן הם מעבירים את ימיהם. הגם שהערבים נטולי עבר פלילי והביעו רצון ונכונות לפקח על המשיבים, שילוב התהיות בדבר נתוניהם האישיים עם העובדה כי מדובר בסביבה שממנה יצאו המשיבים 1 ו-2 כדי לבצע את העבירות פוסלת חלופות אלה.

31. ואולם, אין באמור כדי לפסול כל חלופה בעניינם של המשיבים 1 ו-2. ככל שתוצע חלופה מרוחקת מרחק ניכר ממקום מגוריהם ומסביבתם הטבעית, אשר תכלול תכנית פיקוח מסודרת של ערבים, יהיה מקום להטריח את שירות המבחן בבחינת התאמתן של החלופות לתכלית המעצר.

32. לנוכח האמור לעיל אני מורה על מעצרו של שלושת המשיבים עד לתום ההליכים.

33. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, בנוכחות
הצדדים.